

Y LA PROFESION ACTIVA PREPARO UNA ALTERNATIVA

EL PROYECTO

Reunidos en Asamblea, los actores y directores de Barcelona ven denunciar, un cop més, la situació crítica del teatre a Catalunya, situació que es pot resumir així:

- Quantitat de locals comercials totalment insuficient.
- Desaparició de les empreses de companyia catalanes.
- Ocupació dels locals per empreses de Madrid.

Aquesta situació provoca:
— Manca d'oportunitats de treball per a la professió.
— Privació per a la població d'un teatre que respongui a la seva personalitat i a les seves necessitats culturals.
El Teatre Nacional de Barcelona havia de contribuir al millorament d'aquesta situació. Tanmateix, vista la seva trajectòria d'ençà de la seva creació, és evident que la incidència del T.N.B. sobre la vida teatral catalana ha estat irrisòria. Aquest fet és degut a:

- Uns criteris de programació desvinculats de la realitat social i cultural.
- La seva estructura burocràtica, jerarquitzada i sotmesa a l'administració central.

D'altra banda, l'exigència a l'Ajuntament de Barcelona d'un Teatre Municipal ha estat manifestada reiteradament al llarg dels darrers anys per tota la professió. Finalment, i ignorant l'existència d'una Comissió creada a iniciativa d'un grup de professionals i encarregada oficialment de confeccionar un Llibre Blanc que defineixi una política teatral de l'Ajuntament, un nou Decret ha creat una Ponència en la qual no s'ha inclòs ni un sol professional del teatre. Cal denunciar aquest procediment i advertir que aquesta Ponència, per la seva composició, no està qualificada per elaborar una alternativa capaç de satisfer els interessos de la professió i de la població.

La greu situació del teatre a Catalunya no pot ser ignorada per les Diputacions catalanes. D'acord amb una iniciativa de la Direcció de l'Institut del Teatre, l'Assemblea d'Actors i Directores vol plantejar també la necessitat d'una acció teatral a nivell de tota Catalunya.

A més, l'anacrònica legislació sobre l'activitat teatral exigeix amb tota urgència una nova Llei del Teatre que reguli i dinamitzi la pràctica i la difusió del teatre.

La recuperació de la vida teatral a Catalunya només pot ser empresa a partir d'una gestió autònoma, amb la participació de totes les branques professionals del teatre i del públic a qui va

TEATRO MUNICIPAL DE BARCELONA

Davant la incapacitat de la iniciativa privada per oferir a la població un teatre entès com a bé de cultura i no com a article de consum, l'administració, i més concretament l'Ajuntament d'una ciutat com Barcelona no pot eludir la responsabilitat d'emprendre una acció decidida en un terreny cultural de tanta importància. No és imprescindible, en aquesta exposició d'urgència, recórrer a exemples de la política teatral empresa pels municipis a França, Alemanya, Anglaterra, etc., però sí que és útil fer-la constar.

Amb el propòsit d'avançar-se a l'estudi de la Ponència Municipal, i donada la seva manca de qualificació professional, l'Assemblea d'Actors i Director de Barcelona ha elaborat un projecte de Teatre Municipal, el qual consisteix bàsicament en els apartats següents:

- La institució d'un òrgan autònom de gestió.
- Un estudi de la infraestructura del T.M.B.
- Un esquema de funcionament.

1. — ORGAN DE GESTIO

La gestió del T.M.B. ha d'ésser assumida:
— Per les distintes branques professionals.
— Pels organismes que el subvencionen.
— Per una representació del públic.

La forma legal més adient d'aquest òrgan de gestió és la d'un Patronat, del qual s'ha redactat un projecte d'estatuts.

Aquest projecte recull una innovació que ha de ser decisiva per a la recuperació i la renovació del públic: l'Animació, a exemple de la pràctica corrent de les «Maisons de Culture» a França i de les experiències italianes. Aquesta Animació ha de ser empresa per un equip professionalitzat que s'ocupi exclusivament d'aquesta tasca, emprant mitjans no convencionals i en contacte directe i permanent amb les organitzacions populars, cíviques, culturals, recreatives, esportives, possibles associacions d'espectadors, etc., i amb una política d'abonaments i de preus especials per a grups i organitzacions.

El projecte d'estatuts haurà de ser discutit per una comissió mixta, aprovat pel Ple Municipal i elevat al Ministeri de la Governació dins un termini de 30 dies hàbils a partir del dia de la seva recepció. Un cop aprovat i legalment constituït, el Patronat iniciarà les seves activitats per tal d'inaugurar el T.M.B. a principi de la temporada 76-77.

L'estudi de la infraestructura i l'esquema de funcionament que s'exposen seguidament constitueixen una proposta de gestió inicial per al Patronat.

2. — LA INFRAESTRUCTURA

— El T.M.B. hauria d'arribar a disposar de 4 o 5 centres dramàtics distribuïts per l'àrea municipal a partir d'un estudi sociològic i urbanístic.

— Donat que el T.M.B. no ha de suplantar els teatres existents sinó obrir-ne de nous, i que les necessitats del teatre actual no es limiten a l'esquema tradicional, es proposa que els locals dels centres dramàtics siguin preferentment locals no convencionals, i que permetin múltiples distribucions de l'espai.

— Per tal d'iniciar les activitats del T.M.B. a principi de la temporada 76-77, el Patronat haurà de resoldre, amb caràcter d'urgència, la ubicació del primer centre dramàtic. Es proposen com a possibles solucions provisionals:

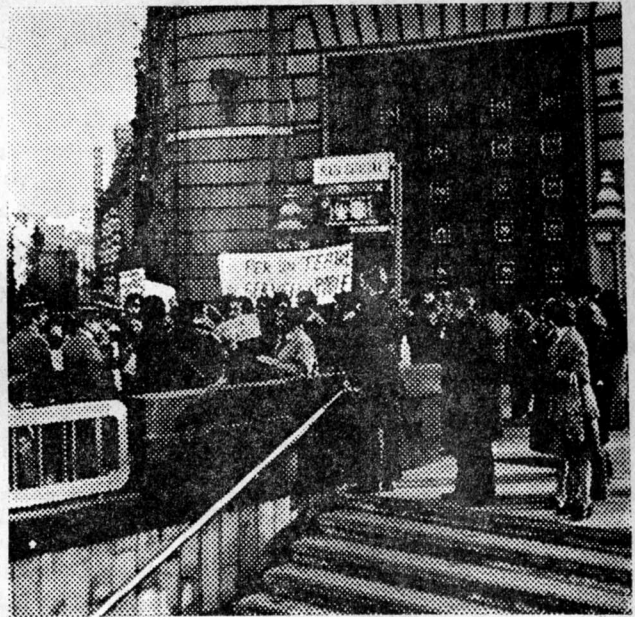
- Habilitació d'un local de l'Ajuntament.
- Habilitació d'un local llogat o cedit.
- Instal·lació d'una carpa en lloc cèntric i amb les condicions tècniques indispensables.

APORTACION DE BASES PARA UNA LEY DEL TEATRO

Des del punt de vista de les necessitats del Teatre a Catalunya, una Llei del Teatre s'ha d'inscriure dins el marc d'una autèntica autonomia en assumptes culturals i administratius.

Altrament, una Llei del Teatre que pretengui fomentar la pràctica i l'interès pel teatre ha de plantejar els punts següents:

- Un Consell Superior del Teatre exclusivament interprofessional, elegit democràticament a nivell de l'Estat espanyol per tal de coordinar la política dels distints Consells del Teatre autònoms.
- Abolició de la censura oficial i oficiosa.
- Agilització dels tràmits administratius.
- Anul·lació del Registre de Grups de Cambra i Assaig.
- Solució a la legalització dels Grups.
- Desgravació fiscal a l'activitat teatral pública i privada: Impost de tràfic d'Empreses, Menors, Radicació, Llicència fiscal, Industrial, etcètera.
- Supressió dels Drets d'Autor per a les obres de domini públic, sense perjudici dels drets d'adaptació i de traducció.

dirigit el fet teatral, i amb el suport econòmic de les administracions locals i central.

Per totes les raons esmentades, l'Assemblea d'Actors i Directores de Barcelona proposa:

1. La creació d'un Teatre Municipal de Barcelona.
2. La creació d'un Teatre de Catalunya.
3. La promulgació d'una Llei del Teatre adequada a les necessitats actuals.
4. La derogació de l'Ordre Ministerial del 26-2-68 que creava el Teatre Nacional de Barcelona i la seva substitució a efectes econòmics pel TMB i el T. de C.
5. La subvenció del Teatre Municipal de Barcelona per part de l'Ajuntament de Barcelona i de l'Administració central.
6. La subvenció del Teatre de Catalunya per part de les Diputacions catalanes i de l'Administració central.

Activíssima, la professió teatral ha complido su promesa y en el plazo anunciado de diez días ha convocado una asamblea conjunta de actores y directores para someter a discusión la «Memoria per a una alternativa a la situació del teatre a Catalunya» elaborada por la Comisión de Vocales en colaboración con todas las ramas profesionales, incluidos los estudiantes de arte dramático. La asamblea tuvo lugar el pasado día 5 y tras seis horas largas de minucioso examen, una vez modificados algunos de los puntos, fueron aprobados los tres grandes apartados que contenía le Memoria: un proyecto de Teatro Municipal de Barcelona (TMB), unas bases para la creación de un Teatre de Catalunya —asumiendo una iniciativa de la dirección del Instituto del Teatro— y unas bases para la elaboración de la tan esperada Ley del Teatro, muy similares (el tiempo corre en vano, a veces) a un anteproyecto que ya había sido elevado a la autoridad competente hace quince (!) años.

Creemos de interés general la publicación de estos documentos emanados de la profesión, y ello por dos razones. En primer lugar, porque no tienen precedentes ni en nuestro país ni, probablemente, en otras partes del mundo. Una profesión tradicionalmente tan dividida e insolidaria como la profesión teatral catalana (a causa ante todo del paro que la aqueja), ha sido capaz en pocos meses (desde la famosa huelga de la temporada pasada) de aglutinarse en torno a objetivos comunes y de luchar solidariamente por ellos. Más aún, ha sido capaz de hacer lo que la burocracia no ha sabido realizar en casi cuarenta años: presentar una alternativa teatral que constituye un verdadero modelo de racionalidad y de sentido democrático.

Vale la pena difundirlo, en segundo lugar, porque la profesión sabe que la aceptación de estos proyectos por parte de las autoridades sólo se conseguirá si cuentan con el apoyo solidario de aquéllos que, en última instancia, se beneficiarán de una normalización de la vida teatral catalana: la población en general, el presunto espectador. Los actores han iniciado ya los contactos con diversas Instituciones ciudadanas representativas y han obtenido la adhesión de la Federación de Vecinos, de la Asociación para la defensa de los Derechos Humanos, de los Colegios de Arquitectos, Aparejadores e Ingenieros y del Fomento de Artes Decorativas (FAD). No basta todavía. Existen otros muchos estamentos ciudadanos y por ello, al tiempo que difundimos los documentos aprobados, nos hacemos eco de la petición de los profesionales: todos cuantos deseen adherirse a esta alternativa, incluso a título individual, pueden dirigirse a la Agrupación Sindical de Actores (o a la de Directores, Indistintamente), Vía Layetana, 16, Barcelona.

Por razones de espacio, la publicación de los documentos no es completa. Omitimos el Anexo que contiene el proyecto de Estatutos y el Reglamento de Régimen Interior del Teatro Municipal de Barcelona y el detalle de las bases para la creación de un Teatre de Catalunya. Respecto al primer punto, merece ser subrayado el hecho de que, con objeto de asegurar un funcionamiento no burocratizado del TMB, se ha previsto la formación de un Patronato —órgano máximo de decisión— compuesto por veintisiete vocales (3 directores, 3 autores, 6 actores, 2 escenógrafos, 3 críticos o estudiosos, 3 representantes de la F.A.A.V.V., 2 representantes de los grupos independientes barceloneses, 2 representantes de los centros de enseñanza de arte dramático y 3 técnicos), elegidos democráticamente en sus respectivas instancias representativas.

Por lo que respecta al Teatre de Catalunya, las citadas bases prevén una acción teatral de ámbito regional, con posible extensión a todos los Países Catalanes, a través de las correspondientes Diputaciones Provinciales. Dicha acción no debería consistir en la puesta en funcionamiento de un local o de una compañía subvencionada, sino en la creación de un organismo promotor de un amplio abanico de actividades teatrales de todo tipo.

Cabe señalar, por último, que estaba prevista para esta mañana la recepción por parte del alcalde de Barcelona de la comisión representativa de los profesionales del teatro para la entrega oficial de la Memoria.

Todo ello, sin precedentes.

Jaume MELENDRES

